

Αδίδακτα διδακτικά

Ασφαλίζω: Η λέξη-κλειδί στις εξελίξεις

Ποιες και τι είναι οι Ομαιχμίες.

Στους πολύξερους και βιαστικούς τύπους, κινηματογραφικού Βέγγου, η παρεξηγημένη και αλλοιωμένη έννοια της λέξης «ασφαλίζω» θα φανεί κενότυπη και ανάξια προσοχής. Εδώ και το μεγάλο λάθος. Και από εδώ όλα τα κακά και δεινά που ζούμε και θα ζήσουμε χειρότερα, αν δεν κατανοήσουμε και δεν χρησιμοποιήσουμε αμέσως, τόσο ατομικά, όσο και εθνο-κρατικά, την λέξη-κλειδί αυτή.

Και για να μην παρασυρθούν οι πολύξεροι και βιαστικοί, ας δούμε αμέσως τι σημαίνει στην ελληνική γλώσσα.

Πολλές και διαφορετικές είναι οι έννοιές της από την αρχαιότητα μέχρι τις σύγχρονες εποχές μας, με νεότερη την ασφάλιση σε Κοινωνικό Ταμείο ή Ασφαλιστική Εταιρία.

Ασφάλειος ή Ασφάλιος ήταν επίθετο του θεού Ποσειδώνα, επειδή πίστευαν οι αρχαίοι Έλληνες ότι τους φύλαγε και τους προστάτευε.

Ασφαλής ήταν -και είναι- αυτός που δεν σφάλει (ανύπαρκτος στους θνητούς), κυρίως όμως αυτός που δεν πέφτει, ο στέρεος και ασάλευτος, κατά τον Όμηρο. Επί φίλων, ως ασφαλής νοείται ο πιστός και βέβαιος συμπαράστατης. Επί πραγμάτων ασφαλής είναι ο εξασφαλισμένος από κίνδυνο και απειλή.

Ο Ηρόδοτος γράφει: «εν ασφαλεία τα χρήματα» και ο Πολύβιος «τόπον ασφαλίζειν», με οχύρωση και πρόφραγμα υπέρ «της των Ελλήνων ασφαλείας», όπως θεωρούσε την Μακεδονία και τους Μακεδόνες, που δήθεν «αγνοούν» οι σημερινοί τριακονταγύριοι παζαρευτές και μη γνωρίζοντες δήθεν Ιστορία.

Τα παραπάνω, συνοπτικά και ενδεικτικά, δείχνουν και βεβαιώνουν ποιες και πόσες προστατευτικές και σωτήριες έννοιες πράξεων και υποχρεωτικών μέτρων δικής μας προστασίας υπάρχουν πίσω από την λέξη-κλειδί «ασφαλίζω» και τα αμέτρητα παράγωγα με τις προθέσεις της, όπως π.χ. διασφαλίζω, απασφαλίζω, αντασφαλίζω κ.λπ. Και βέβαια, τις έννοιες και πράξεις της ελληνικής λέξης αυτής, κανένας ξένος δεν θα μας τις διδάξει και ούτε θα τις επιβάλλει. Το αντίθετο έπραξε, πράττει και θα πράττει για τα συμφέροντά του.

Αν τώρα αναλογισθούμε ποιοι και πόσοι από τους διαχρονικώς υπεύθυνους Έλληνες δίδαξαν και εφάρμοσαν στην Ελλάδα τις καθολικές έννοιες του «ασφαλίζω» για την χώρα και τους πολίτες της, θα κατανοήσουμε καλά γιατί φθάσαμε εδώ που είμαστε και άγνωστο που θα πάμε, αφού όλοι μας «έσωσαν» και άσωτοι είμαστε.

Τι συνέβη λοιπόν και γιατί από μεγάλη, ασφαλής και ένδοξη χώρα η Ελλάδα έγινε μικρή, ανασφαλής και διεθνώς ευτελισμένη;

Την απάντηση στο παραπάνω ερώτημα, που φαίνεται ότι ούτε μας απασχολεί και ούτε είναι... πρόβλημά μας, θα μας την δώσει η νεότερη, κατά διδαγμένη γνώμη και όχι γνώση, των πολλών εννοιών του «ασφαλίζω», δηλαδή αυτής της «ασφάλειας» (όχι βέβαια του όπλου και του ηλεκτρικού πίνακα ή της Αστυνομίας κ.λπ.), αλλά της εμπορικής πράξης με «ασφαλή» ασφαλιστική εταιρία, ξένου και συγκρινόμενου με την Ελλάδα μεγάλου κράτους ή ελληνικού και συγκρινόμενου με τους πολίτες του κράτους, θεωρουμένων των Κρατών και Δημοσίων, που όλα γενικώς χρωστούν ακόμη και στην Μιχαλού, ως... ανώνυμες εταιρίες κάποιων όμαιχμων παρεών και άτυπων τροϊκών.

Την Μέθοδο, που δίδαξε ο Αριστοτέλης στην δόση και λήψη των ιδιωτικών συναλλαγών, δια της εφαρμογής των διαστάσεων του όταν, όσο, όπως και όπου πρέπει, στα Ηθικά Νικομάχεια του, υποδύονται δια της «αγίας και ιερής» μασονικής ομαιχμίας τους ότι ούτε την άκουσαν και ούτε την γνωρίζουν. Υποδύονται επίσης ότι ούτε γνωρίζουν τα αρχαία ελληνικά οικονομικά, όπως του Ξενοφώντα, ούτε όμως και την Ιστορία της Ελληνικής Δημόσιας Οικονομίας, που έγραψε και δίδαξε ο πολυβραβευμένος Κερκυραίος Καθηγητής Ανδρέας Μ. Ανδρεάδης.

Αυτός ο ίδιος Έλληνας Επιστήμονας έγραψε την «Ιστορία της Τραπεζής της Αγγλίας», βραβευθείς από το ανώτατο Πνευματικό Ίδρυμα των Άγγλων και από τους τότε «Φαϊνάνσιαλ Τάϊμς» του Λονδίνου. Αυτός ο ίδιος Καθηγητής και μετέπειτα Ακαδημαϊκός, βραβεύθηκε από την Γαλλική Ακαδημία και την Ακαδημία Πολιτικών Επιστημών της Ν. Υόρκης και αυτός αποκάλυψε ότι από τα Οικονομικά του Ξενοφώντα και την Μέθοδο του Αριστοτέλη, προκύπτει ότι οι βλαστοί των ευγενών Μακεδόνων και μαθητές στην Μίεζα του Αριστοτέλη, μετέπειτα Στρατηγοί-Υπουργοί του Μ. Αλεξάνδρου υλοποίησαν τις διδαχές τους και ίδρυσαν την πρώτη στον κόσμο ασφαλιστική επιχείρηση το έτος 324 π.Χ. στην Βαβυλώνα. Και την ίδρυσαν επειδή τα κρατικά ταμεία της απέραντης τότε Ελληνομακεδονικής Αυτοκρατορίας, με τους αμύθητους θησαυρούς των Μήδων και Περσών, είχαν κατακλεφτεί όλα, όπως συνεχώς συμβαίνει με τα Νεοελληνικά Κρατικά και Ασφαλιστικά Ταμεία, δια της αποστολής των καλύτερων γοησίων εταίρων της Αθήνας του Δημοσθένη και της Αντιμακεδονικής παράταξής του, οι οποίες όχι μόνον με τα σωματικά τους κάλλη, αλλά κυρίως με τα πνευματικά τους, γοήτευσαν και έπεισαν τον επιστήθιο φίλο, συμμαθητή του Μ. Αλεξάνδρου και τότε Θησαυροφύλακα, ας πούμε σημερινό Υπουργό Οικονομικών, Άρπαλο του Μαχαίτα, που τελικά έφερε ο αθεόφοβος **έξι καράβια θησαυρούς** της Ασίας στον Κόλπο της Μουνυχίας (σημερινό «Τουρκολίμανο» Πειραιά -τόση και η γνώση) του τότε λιμένα της Αθήνας και τους οποίους θησαυρούς ντρέπονται να μας διδάξουν ότι - και τότε- τους «φάγαμε όλοι μαζί», δηλαδή από τότε λαδώνονταν οι Πολιτικοί, για να ακολουθήσει η αδιδακτική Δίκη των Αρπάλειαων Χρημάτων (χρήματα λέγουν τους αμύθητους θησαυρούς), με καταδίκη του μεγάλου και τρανού

Δημοσθένη, μετά των Αντιμακεδόνων του, ενώ ο Σπαρτιάτης και λοιποί, που «έφαγαν» έξι καράβια θησαυρούς, γλίτωσαν με τις τότε... παραγραφές.

Έτσι και για λόγους εισροής ρευστού στα άδεια κρατικά ταμεία, ίδρυσαν οι Μακεδόνες την πρώτη στον κόσμο ασφαλιστική επιχείρηση, η οποία και κατά τον Ξενοφώντα, «πολλά συντελεί αργύριον», δηλαδή απέδωσε πολύ χρήμα από το πρώτο έτος της.

Σκοπός της πρώτης αυτής Επιχείρησης, που μόνον την επωνυμία της δεν μας έδωσαν οι ιστορικές πηγές, ήταν η, με την πραγματική έννοια του ελληνικού ασφαλίζω, θωράκιση της Ελληνομακεδονικής Αυτοκρατορίας και η ευημερία των ίσων πολιτών της. Αυτή η πολλαπλά διδακτική και τεκμηριωμένη Ιστορία ευνόητα μένει αδιάδακτη.

Δεν ήταν εμπορική Ασφαλιστική κάποιων προσώπων και ιδιωτικών συμφερόντων, αλλά ήταν προστατευτική-κοινωνική του συνόλου των πολιτών, με καταβολή ασφαλιστρών όχι από τους προστατευόμενους, αλλά από τους Διαχειριστές του τεράστιου κράτους, Στρατηγούς και Σατράπες! Ούτε αυτά διδάσκονται, αφού συμβαίνει το αντίθετο.

Μετά τον αιφνίδιο θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου και την μακρά Διαδοχή του, που οδήγησε και στην πτώση-υποδούλωση του ελληνισμού, χάθηκε η επιχείρηση αυτή, αλλά όχι και η αρχική Ιδέα της. Έχασε ο ελληνισμός το «ασφαλίζω». Ήλθε το μαύρο σκοτάδι, έφυγε η γνώση και εμφανίσθηκε η γνώμη του καθενός πλέον, όπως τον βόλευε και τον εξυπηρετούσε.

Ένας από αυτούς, που είχε γνώμη, ήταν ο εκκλησιαστικός Ιωάννης Χρυσόστομος του 4^{ου} μ.Χ. αιώνα, που μίλησε και έγραψε για **Ασφάλισμα**, με την έννοια του υλικού ενέχυρου κατά το Βυζαντινό Δίκαιο.

Την λέξη αυτή, οι σημερινοί «φωστήρες» των ελληνικών Γραμμάτων και Επιστημών την διδάσκουν ως ασφαλιζόμενο κεφάλαιο και καταβαλλόμενη αποζημίωση σε περίπτωση ασφαλιζόμενης ζημίας. Έτσι οι Θεολόγοι δίδασκαν Ασφαλιστικά και οι «μεταδότες γνώσεων» διδάσκουν -χωρίς να το γνωρίζουν- Θεολογικά!! «Έκαστος εις το είδος του», δηλαδή!!

Ήρθε περί το 1.100 μ.Χ. και ο Λόγιος του Βυζαντίου Νικήτας Χωνιάτης, αδελφός Μητροπολίτη Αθηνών (Ακομινάτος) και πρώτος εισήγαγε στην ελληνική γλώσσα την λέξη «ασφάλιση», υπό την έννοια της εξασφάλισης και βεβαιότητας, οπότε επήλθε και η «γνώση» του σήμερα!

Δηλαδή και μέχρι σήμερα, διδαχθήκαμε εκείνα τα «τρία πουλάκια» που «κάθονταν» μαζί με του «Κίτσου την μάνα», εκεί στην «άκρη στο ποτάμι», που πήρε σβάρνα το ασφαλίζω της αρχαιοελληνικής γνώσης, οπότε οι εδώ πράκτορες ξένων ασφαλιστικών συμφερόντων μας διδάσκουν ανεμπόδιστα ως παγκόσμιο «Πρωτασφαλιστή» έναν Άγγλο καφετζή στο Λονδίνο, μέχρι τα γαϊδουράκια και τις καμήλες των περιπλανώμενων Ιουδαίο-Εβραίων τους, που δι' αυτών έκαναν -λέγουν- ασφαλίσεις εμπορευμάτων και του θεού-Παρά τους αυτοί και εμείς απολαμβάνουμε τα τρία πουλάκια μας, μαζί με τα ποτάμια των τοκογλυφιών τους.

Αυτοί πήραν το ασφαλίζω και με αυτό μας κρατούν απασφαλισμένους και κατατροπωμένους, βομβαρδίζοντάς μας μάλιστα με μηνύματα για ασφάλιστρά τους-κηδεία μας!!

Η Γιορτή των Πνευματικών Λήναιων, για την οποία γράψαμε στην προηγούμενη έκδοσή μας με τον αρχαιοελληνικό τους τίτλο «εξ αμάξης», που δήθεν δεν κατάλαβαν κάποιοι, έγινε στην Αθήνα από εκείνους, που πριν από την γνώμη έχουν γνώση και ανασταίνουν το «ασφαλίζω» γενικά. Σύντομα θα δούμε και τις αντοχές όλων.

Ποιες και τι είναι οι Ομαιχμίες

Τώρα, που οι ίδιοι οι Γερμανοί και για τους δικούς τους λόγους, αποκαλύπτουν τα Μίζενς υποβρυχιακά τους και όσα δεν αποκάλυψαν οι Αγγλο-Γάλλοι και Αμερικανοί «Σύμμαχοι και Εταίροι» μας στην αιώνια «πάρω» τους, ας δούμε ποιοι είναι οι «λεβέντες» αυτοί και «πούθε κρατάει η -«αγγελική»- σκούφια τους».

Οι Βυζαντινοί Αυτοκράτορες, όπως κάνουν οι σημερινοί παντοκράτορες, έστελναν τους πλέον ικανούς, ως Πρέσβεις στους τότε αγριοβάρβαρους λαούς, ένας των οποίων ήταν ο σοφιστής και ρήτορας Πρίσκοις του 5^{ου} μ.Χ. αιώνα από την Θράκη και ο οποίος έγραψε, από δική του γνώση και αντίληψη, την «Γοτθική Ιστορία», που αρχίζει ως εξής:

«Ότι Ρούα βασιλεύοντος Ούννων, Αμιζούροις και Ιταμάροις και Τινώσουρσι και Βοϊσκοίς και ετέροις έθνεσι (τους ακούσατε ποτέ;) προσοικούσι τον Ίστρον (Δούναβης) και εξ Ρωμαίων ομαιχμίαν καταφυγάνουσι...», δηλαδή τα άγνωστα και «φαγωμένα» έθνη της τότε Ευρώπης και περί τον Δούναβη, προσέφευγαν στην προστασία (ομαιχμία) των Βυζαντινών Ρωμαίων, αλλά τελικά οι «λεβέντες» Αλάρικοι και Αττίλες Γότθων, Ούννων και λοιπών «πολιτισμένων», τους κατασπάραξαν και τους εξαφάνισαν, όπως κατασπάραξαν και εξαφάνισαν οι ίδιοι και όμοιοί τους και την αρχηγό Βυζαντινορωμαϊκή Ομαιχμία.

Η λέξη ομαιχμία, που χρησιμοποιεί ο εκ Θράκης συγγραφέας Πρίσκοις, είναι σύνθετη αρχαιοελληνική και παράγεται από τις λέξεις ομού και αιχμέω, με την έννοια της «ένωσης προς μάχην, αμυντική συμμαχία», κατά τον Θουκυδίδη (1,18) και τον Ηρόδοτο (8.140,1).

Το άξιο θαυμασμού εδώ δεν είναι η απόδειξη ότι επί εποχής «Μεγάλων και Μικρών» Ρωμαιο-Βυζαντινών Αυτοκρατόρων Θεοδόσιων διδάσκονταν και στους Θράκες, όπως και στον απανταχού ελληνισμό η αρχαιοελληνική γλώσσα, εξακόσια χρόνια μετά την κατάκτησή του από την ομαιχμία των Ρωμαίων και την επιβολή θανατικής ποινής για το «ελληνίζειν» και μη «ρωμαϊοιουδαίζειν», αλλά η ιστορική απόδειξη ότι κάθε ένωση και κάθε αμυντική συμμαχία καταρρέει στην ροή του χρόνου και από τα εκάστοτε συμφέροντα. Πρόσθετη απόδειξη αυτών είναι η ερμηνεία και η αλλοίωση της αυθεντικής αρχαιοελληνικής γλώσσας, που δίδει το λεξικό Σουϊδα, το οποίο φέρεται να καλογερογράφηκε περί τον δέκατο αιώνα στην Βυζαντινο-Χριστιανική Κωνσταντινούπολη και ήδη Ιστανμπούλ (εις την Πόλη) άλλων «πολυγράμματος και πολιτισμένων» ομαιχμιών... Ούννων.

Όταν λοιπόν οι Δυτικές και Ανατολικές, αντίθετες και εχθρικές Χριστιανικές ομαιχμίες των κάποτε Ρωμαίων, σφάζονταν μεταξύ τους, οι πάντα ελληνίζοντες της Ανατολής αντικατέστησαν την λέξη ομαιχμία με την νεοφανή λέξη «Δυσμικών», που πρωτοεμφανίζεται στο λεξικό Σουΐδα και υπό την κάκιστη έννοια των ραδιουργών και «δυναστών της δύσεως».

Στην προβατόσχημη μετεξέλιξη αυτών των δυσόσμων «Δυσμικών» λύκων και για να «προστατευθούμε» από την αχόρταγη «σκέπη» των νεότερων ομαιχιών τους, τύπου ΕΟΚ και ΝΑΤΟ, ήδη γαργαροποιούμενου «Συνδικάτου», προσήλθαμε ικέτες δια φωστηροειδέστατης κραυγής των Ηγετών μας ότι «ανήκομεν εις την Δύσιν»!

Βάλαμε δηλαδή ροδίτσες στην γη των Ελλήνων, που γεωγράφοι, όπως ο Πτολεμαίος και ο Στράβων, προφανώς «στραβωμένοι» αυτοί, δίδαξαν και έγραψαν ότι είναι καρφωμένη στην Ανατολική Μεσόγειο και ξεκαρφώνοντας την γη μας, δηλαδή τα αγαθά της, την πήγαμε στην Δύση και στον Ατλαντικό! Τόσα και τέτοια δυσμικά και ομαιχμικά διαπράξαμε, βολευόμενος ή ελπίζων να βολευθεί «Δυσμικώς» έκαστος εξ ημών και τελικώς μας είπαν ότι, εκ των πονηρών αυτών πράξεών μας, είμαστε δύσοσμοι και ανήκουμε στα βορειο-μεσογειακά PIGS (γουρούνια), όμοια των βορειο-αφρικανικών ισλαμικών ομαιχιών και ήδη αλήστου μνήμης «Ελλάς Ελλήνων... Αιγυπτιωτών και Σία»!

Δυσμικοί και τετραπέρατοι και αυτοί, όσο και εμείς και άλλοι προσφεύγοντες στην ομαιχμία της μίας και ιερής οικογένειας του ίδιου και αυτού «περιούσιου» λαού, δια ιδιωτικής χρήσης και ιδιοκτησίας θεού τους, αλλά θυμηθείτε ότι η λέξη «ουσία» ελληνογραμματικώς σημαίνει περιουσία μας, για την οποία τους είπε ο θεός τους ότι είναι δική τους. Με τις ευλογίες και τα προσκυνήματά μας. Αλληλούϊα και Αμήν.

Φως-φανάρι και εξ Ανατολής πάντα, ήδη προσβάλλει η κινεζική και ορμητική ομαιχμία και ακολουθεί η ινδική, όπου δεν χωρούν Αβράμηδες, Ισλάμηδες, ούτε και περιούσιοι, που παίζουν το τελευταίο και πανίσχυρο «χαρτί» τους, την Δια-τροφή για να τους πεινάσουν και να τους γονατίσουν, όπως το έπραξαν δύο φορές με δύο Παγκοσμίους Πολέμους και γονάτισαν τους εκγόνους του κάθε Ρούα Ούννου και Γότθου, κατ' επάγγελμα και τρόπο ζωής των Μίζενς, ενώπιον των οποίων ωχριούν πλέον οι επιστήμονες Τζέιμς Μπόντ, Κουτόφραγκοι και Μαφιόζοι. «Αγγελικά» υποκατάστατα τους έκαναν και εμείς τα άφωνα και άνοα δουλικά του κάθε υπαλληλίσκου τους.

Μέχρι τον προσεχή Οκτώβριο θα πεινάσουν ανύποπτοι φτωχοί λαοί από την ακρίβεια και τον έλεγχο τροφίμων, χωρίς να αποκλειστούν νέοι πόλεμοι και ωμές συγκρούσεις. Ο Κινέζος όμως καταργεί την ελεγχόμενη διώρυγα του Παναμά σε ξένη Ήπειρο, με παράλληλη σιδηρογραμμή εκεί για την «ζεύξη» Ειρηνικού και Ατλαντικού, με επόμενο βήμα του στην Μεσόγειο και τις Δυσμικές Ομαιχμίες της Ευρώπης. Και δεν αποκλείεται να την... αγοράσουν, αφού ήδη καταπλημμύρισαν την αγορά της.

Ο γιγάντιος πόλεμος ρυζιού και σόγιας, με σύμμαχο και υπηρέτη όλα τα άλλα διατροφικά, μαίνεται μεταξύ των δύο Μονομάχων-Ομαιχιών και αυτός θα αναδείξει τον Νικητή, ακριβώς επειδή όποιος κατέχει την Διατροφή, εξουσιάζει τον κόσμο.

Αυτά και τα ουσιώδη αδιδάκτα διδακτικά, με την υπενθύμιση της αλάνθαστης σοφίας, που λέγει ότι: «όταν μαλώνουν τα βουβάλια την πληρώνουν τα βατράχια».

Για τους λόγους αυτούς «βάλτε στην άκρη, ένα σακί σιτάρι», ήδη πανάκριβο και αυτό!

Απίστευτη ασφαλιστική «βόμβα»

Τι άλλο απομένει να δούμε, μέχρι να τρελαθούμε, κυριολεκτικά;

Στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της Κυριακής 13 Φεβρουαρίου 2011, σελ. 44-45, δημοσιεύθηκε πίνακας 950 επιχειρήσεων «που χρωστούν 3,5 Δις στο Δημόσιο», δηλαδή σε όλους μας, μεταξύ των οποίων αναφέρονται οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις «ΕΘΝΙΚΗ Α.Ε.Γ.Α.», με ποσό οφειλής **13.563.494,72 €** και η «INTERAMERICAN», με ποσό οφειλής **7.280.003,09 €**.

Οι οφειλές εμφανίζονται ως «ληξιπρόθεσμες» και συνεπώς θα πρέπει να εφαρμοσθεί άμεσα ο νόμος, όπως εφαρμόστηκε σε δεκάδες άλλες ασφαλιστικές επιχειρήσεις και σε περίπτωση που η είδηση είναι ψευδής ή υπάρχει άλλος λόγος, επίσης πρέπει να εφαρμοσθεί ο νόμος με άμεσες και δημόσιες γνωστοποιήσεις ενεργειών των θιγόμενων επιχειρήσεων, που είναι και οι κορυφαίες της ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς.

Διαφορετικά, ο θεσμός των Ασφαλίσεων δεν μπορεί να σταθεί, ούτε και οι Πολιτειακοί θεσμοί. Αυτό και το «ρεζουμέ» του όλου ελληνικού «ασφαλίζω». Οι άλλες και αισχροτότατα ανταγωνιζόμενες και συνεχώς λασπολογούμενες «μικρές και ανασφαλείς» εταιρίες, γιατί πληρώνουν σαν μεγάλα κορόιδα και γιατί δεν κάνουν «δείκτες» (ουσία δήκτες) μεγάλων αποθεμάτων τους, κατακλέβουσες έτσι και το κατακλεμμένο και εκποιούμενο Δημόσιο;

Μας ακούει κανείς ή θα μας πουν πάλι ότι «δεν κατανοούν τις γραφές μας»;